

tilgode, navnlig ved at afgive Responsa, eller opstille den som en Appellationsret, ligesom den ogsaa kunde antages som frivilligt Forum af Parter, der bleve enige om at lade deres Sag udføre der. Den nærmere Organisation af en saadan Ret er ogsaa et Punct, som maa være forbeholdt nøiere Overveielse. Det forekommer mig for Tiden rigtigt, at den bestod af nogle Jurister og naturligtvis af et dertil passende Antal søs og handelskyndige Mænd. Een Jurist forekommer mig at være for lidt; andre Steder nøies man imidlertid dermed, og Sorennen her har jo hidtil ogsaa kun været beskæftiget med een, saa det vel kunde være muligt, at man ogsaa her kunde nøies dermed. Jeg antager, at der navnlig i Kjøbenhavn vil være Forretninger nok for een Jurist, saa at han ganske kunde opoffre sig for lede disse Sager; hensigtsmæssigt troer jeg dog, at det vilde være, om man ved Siden af ham stillede et Par Råsesforer af Hof- og Stadsretten, som maa skee derved, at Handelsfager blive tagne bort fra denne Ret, ville vinde saamegen Tid, at de kunde paahøre Proceduren og affige Dom i Søs og Handelsfager. Med disse Bemærkninger skal jeg for Tiden anbefale Forslaget.

Justitsministeren: Det er en Selvsølge, at jeg efter den Foranledning, som dette Forslag giver, vil tage under Overveielse, hvorvidt der maatte være Anledning til at oprette en Søs og Handelsret i Kjøbenhavn og andre Steder her i Landet. Det er allerede af den ærede Forslagsstiller ytret, at der ikke er Trang til en anden Organisation af Sorennen her i Hovedstaden end den, der for Tiden er tilstede, men at der derimod med Hensyn til Proceduren kunde være Spørgsmaal om Forandringer. Deri maa jeg ogsaa være enig med den ærede Forslagsstiller. Sorennen er for Diebliffet sammensat saaledes, at der ikke er Anledning til at tvivle om, at den fornødne Sagkyndighed er tilstede; som bekendt bestaaer den af en Jurist, der leder Retten, nemlig Rettens Justitiarius, Waterschouten, Oldermannen for Skipperlauget, et handelskyndigt og tvende søkyndige Medlemmer. Der er saaledes tilstrækkelig Sagkyndighed i selve Retten. Derimod findes der ikke her i Hoved-

staden en særegen Handelsret. Det er iøvrigt et Spørgsmaal, der tidligere har været taget under Overveielse, hvorvidt der er Trang til en særegen Handelsret eller ikke, og Spørgsmaalet er dengang blevet besvaret benægtende. Saavidt jeg erindrer, blev Sagen for en Deel Aar siden bragt paa Bane i Ständerforsamlingen i Kjøbenhavn, og uagtet flere af de daværende Medlemmer talte varmt for en Handelsrets Oprettelse i Kjøbenhavn, kom man dog til det Resultat, at der ikke var Trang dertil. Hvorledes Sagen nu end stiller sig, vil dette Spørgsmaal efter den Foranledning, der er givet af de ærede Forslagsstillere, blive taget under Overveielse i Ministeriet. Imidlertid er der dog en Side ved Sagen, som jeg ikke kan andet end omtale. Det er den Form, hvorunder den er bragt frem, nemlig som en Beslutning af Thinget. Denne Form kan jeg ikke nægte, finder jeg er noget paafaldende og, om jeg saa maa kalde den, unødvendig: paafaldende, fordi det, saavidt jeg erindrer, er den første Gang, at man paa denne Maade har søgt at fremme en Sag af en saadan Natur, unødvendig, fordi der ikke behøves en saadan høitidelig Opfordring til Ministeriet for at sætte Sagen i Bevægelse, og fordi ogsaa en saadan Beslutning af Thinget ikke har nogen bindende Kraft for Regjeringen, ligesaaalidt som for den følgende Rigsdag.

A. Sage: Da ingen af de ærede Medlemmer have ytret sig om den her forelagte Sag, tør jeg antage, at det er det ærede Things Billie, at den gaar til anden Behandling, og til anden Behandling vil jeg da foreslaae, at vi foretage den egentlige Realitetsbehandling, forsaavidt ærede Medlemmer ønske at gaae ind derpaa. Jeg skal derfor kun tillade mig at gjøre en Bemærkning med Hensyn til det Formelle ved Sagen, som den høitagtede Justitsminister har omtalt. Det ærede Medlem og jeg, som have bragt denne Sag for, talte om forskjellige Maader, hvorpaa vi vilde bringe den for Thinget; vi vare enige om, at en saafaldet Interpellation ikke var den rette Maade, fordi man ikke derved kom til at lære Thingets Mening om Sagen at kende; at indbringe et Lovforslag